

№ 11(665)

Грудень 2007 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті

<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

НОВОРІЧНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

Шановні студенти, викладачі, науковці і співробітники університету!

Розпочав свій відлік останній тиждень 2007 року, який запам'ятається нам не лише досстро-ковими виборами до Верховної Ради України, але і багатьма значимими подіями в житті нашого університету.

І в числі перших серед значимих подій року слід відзначити те, що ми стали першим університетом в історії незалежної України, який обрав своїм Почесним професором лідера опозиції, кандидата економічних наук Юлію Володимирівну Тимошенко і відбив у суді та у слідчих органах усі нападки, що були влаштовані з цього приводу комуністами та Партиєю регіонів.

Але активна участь у політичному житті країни не завадила нам випустити півторитисячний загін професійно підготовлених бакалаврів, інженерів та магістрів і більше трьох десятків кандидатів наук.

Наш університет знову показав найкращий результат по міністерству за числом винаходів у перерахунку на кожних 100 викладачів і науковців, а до тих 5 наукових журналів, які ми вчасно і якісно видаємо і які усі входять до переліку ВАК України, у цьому році долучився ще один науковий журнал – електронний – «Наукові праці Вінницького національного технічного університету», який став лише шостим в Україні електронним журналом із числа затверджених ВАК і першим, який видається одразу трьома мовами – українською, російською і англійською. Тож, тепер наукові праці учених нашого університету за допомогою Інтернету будуть читатись і в Росії, і в США, і в Канаді, і в країнах Європи, і в Китаї, і в Індії, і в Австралії, і в усіх інших країнах, учені яких володіють однією із цих трьох мов.

Завдяки якісній роботі наших вчених вищої кваліфікації університету удалося без будь-яких труднощів у нинішньому році не лише перезатвердити на новий термін усі наші 5 спеціалізованих вчених рад по захисту кандидатських та докторських дисертацій, що було обумовлено зміною переліку наукових спеціальностей, але і наростили потужність цих рад, долучивши до них такі нові спеціальності, як «Машинознавство», «Медичні пристлади і системи» та «Інформаційні технології».

Нашиими викладачами та науковцями написано

і видано по кілька десятків навчальних посібників та наукових монографій.

Ми пишаємося перемогою наших студентів-програмістів у Європейському півфіналі чемпіонату світу з програмування, що відбувся у столиці Румунії Бухаресті і виходом їх до фіналу чемпіонату світу, що відбудеться навесні наступного року у канадському місті Атланта.

Ми пишаємося також золотими медалями, отриманими нашими науковцями на виставці винаходів, яка була організована Світовою асоціацією винахідників у столиці Сербії Белграді, та срібними і бронзовими медалями, отриманими нашими студентами-спортсменами на чемпіонаті Європи зі східних единоборств та чемпіонаті світу з боротьби сумо.

Є чим пишатись у нинішньому році і нашим співробітникам та студентським будівельним загонам, які успішно завершили капітальний ремонт першого гуртожитку та тепломережі другого навчального корпусу, що є найстарішими будівлями університету, і внесли значний вклад в накриття кількох будівель шатровими дахами та вимощення тротуарною плиткою кількох сотень метрів університетських пішохідних доріжок.

Успішно відпрацювали на забезпечення відпочинку студентів, викладачів та співробітників і у цьому році наші бази відпочинку в кримському місті Саки та на березі Ладижинського водосховища.

Від імені адміністрації та від себе особисто я висловлюю усім Вам, шановні студенти, викладачі, науковці та співробітники, глибоку подяку за ваш вклад в життєзабезпечення і процвітання нашого університету у році, що минає, і бажаю усім нових успіхів у праці, нових звершень і нових нагород у році 2008-му! Бажаю також Вам міцного здоров'я, щастя і якомога більше радісних подій у Вашому житті.

З Новим 2008 роком, дорогі друзі!

Борис МОКІН, ректор ВНТУ

Многая літа!

Професору ТКАЧЕНКУ – 70!

Завідувач кафедри теплоенергетики нашого Вінницького національного технічного університету, доктор технічних наук, професор, заслужений працівник народної освіти України Станіслав Йосипович ТКАЧЕНКО 6 грудня відзначив чудовий ювілей.

інформації. Треба активно працювати. І треба бути молодим. Ми намагатимемося бути молодими!

Станіслав Йосипович працював асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри енергетики, виконував обов'язки завідувача кафедри. Був деканом вечірнього факультету, проектором з наукової роботи.

У 1968–1974 роках в складі директорату Вінницького філіалу Київського політехнічного інституту активно і плідно працював над формуванням самостійного вищого навчального закладу – Вінницького політехнічного інституту (ВПІ). Надалі з 1991 року на посадах проектора з наукової роботи та завідувача кафедри вніс значний вклад у перетворення ВПІ у Вінницький національний технічний університет.

Станіслав Йосипович завідувач кафедри теплоенергетики з дня її заснування. На високому науковому рівні розробив і викладає курси лекцій для студентів, магістрантів, аспірантів, керує виконанням курсових, дипломних проектів, бакалаврських і магістерських робіт. Відкриття і становлення спеціальності «теплоенергетика» відбулося з ініціативи та за безпосередньою участю професора Ткаченка.

Станіслав Йосипович створив наукову школу за напрямком «Теплообмін та гідродинаміка полікомпонентних, поліфазних потоків і середовищ в елементах тепло- і біотехнологічного устаткування; аналіз та синтез тепло- і біотехнологічних систем, устаткування». Під його керівництвом аспірантами і пошукачами підготовлено та успішно захищено десять кандидатських дисертацій. Він активно і

плідно займається науковою роботою, винахідництвом: опубліковано понад 250 наукових праць, серед яких 2 монографії, 1 підручник з грифом Міністерства освіти і науки України, 13 навчальних посібників, має понад 30 авторських свідоцтв та патентів.

У 1994 році на міжнародній виставці винахідників (Румунія) Станіслава Ткаченка нагородили бронзовою медаллю. Він має європейський сертифікат винахідника.

Професор Ткаченко досвідчений педагог і наставник молоді. Студенти зі спеціальності теплоенергетика в своїх бакалаврських, магістерських, дипломних роботах і проектах розробляють важливі для держави проблеми біотеплотехнології, впровадження когенераційних систем, активно беруть участь у Всеукраїнських наукових конференціях і отримують дипломи оргкомітету за кращі доповіді.

С. Й. Ткаченко член двох спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських дисертацій – у нашому Вінницькому національному технічному університеті й в Українському національному університеті харчових технологій, бере активну участь у громадській роботі, понад 10 років очолював Вінницьку обласну організацію спілки наукових та інженерних об'єднань.

— До речі, на сьогодні Станіслав Йосипович Ткаченко є професором-аксакалом нашого університету – він залишився єдиним в колективі, хто працює з 1962 року. З більшим стажем роботи в нашему ВНЗ нікого немає. — Заважає ректор ВНТУ, академік АПНУ Борис МОКІН. — І давайте побажаємо Станіславу Йосиповичу, щоб він ще років 25 серед нас був найаксакалішим!

Вітаємо!

НАГОРОДА

3-го грудня в Національному палаці «Україна» о 12-й годині 30 хвилин розпочалися збори активу «Блоک Юлії Тимошенко», на які з'їхались до Києва активісти БЮТ з усіх областей нашої країни.

У складі активістів БЮТ від Вінницької області у зборах взял участь і я.

Відкрила збори лідер БЮТ Юлія Тимошенко. Після привітання учасників вона запросила на сцену народну артистку України Ніну Матвієнко, яка у супроводі хору виконала духовний гімн нашої держави.

Після цього Юлія Тимошенко повідомила учасникам зборів про те, що цієї ночі о 3-й годині стався уже третій за неповний місяць вибух на шахті імені Засядька, під час якого загинули 5 гірничих рятівників і кілька десятків отримали поранення або отруїлись чадним газом і зараз знаходяться у лікарні. Вона запропонувала вшанувати пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

По завершенню хвилини мовчання Юлія Тимошенко виступила з узагальненою характеристикою підсумків дострокових парламентських виборів. Переїдаю її виступ тезами власної конструкції:

- ✓ на цих виборах БЮТ здійснив політичний прорив, адже усього через рік після виборів 2006 року блок отримав додатково півтора мільйони голосів – і це наша перемога № 1;
- ✓ БЮТ ставив за мету отримати 39 % голосів виборців і трішки не дотягнув до цього результату лише тому, що у деяких областях, особливо у Донецькій, Луганській та у Криму, частини голосів виборців за БЮТ блок не дорахувався внаслідок фальсифікацій, але вона впевнена, що на наступних виборах БЮТ не лише досягне цього, а і буде мати ще вищий результат;
- ✓ перемогою № 2 нашого блоку є створення у нинішньому парламенті демократичної більшості на основі блоків БЮТ і НУНС;
- ✓ омолодженню складу блоку НУНС треба подякувати за стійкість, адже на них здійснювався шалений тиск з метою створення так званої широкої коаліції, але вони вистояли і усі поставили свої підписи під угодою про створення демократичної більшості, що є свідченням безперспективності ідеї створення широкої коаліції не лише зараз, але і взагалі у цьому скликанні Верховної Ради України;
- ✓ були спроби підкупом народних депутатів зруйнувати демократичну більшість у парламенті, але народні депутати від БЮТ, яким пропонували спочатку 5 мільйонів доларів, а потім 10, не лише відмовились взяти ці гроші, але і оприлюднили прізвища посередників з демонстрацією відеоматеріалів про переговори з ними – і це є актом очищення, актом боротьби з корупцією;
- ✓ коли ми будемо при владі, ті, хто намагався купити народних депутатів, понесуть кримінальну відповідальність, ми закриємо назавжди усі підпільні шлюзи, якими «перетікають» деякі політики від однієї політичної сили до іншої, і цьому сприятиме, також, імперативний мандат, кот-

рий вимагає від кожного народного обранця поспільство підтримувати ідеологію і програму саме тієї політичної сили, разом з якою цей народний депутат України отримав свій мандат;

- ✓ до влади ми прийдемо обов'язково, якщо навіть не зараз, то згодом, оскільки такий хід історії, і ми сприймемо саме той шлях приходу до влади, який нам уготовано Господом Богом, але ми віримо, що, як і в шахах, де гарні шахісти, які починають білими, обов'язково виграють, так буде і у нас – і ми готові віддати усі свої сили Україні;
- ✓ ми терплячі, завдяки чому коаліція і змогла відбутися, хоч окремі політики і намагались нас з НУНС зіштовхнути лобами і втягнути у дискусії, які нас би пересварили, але у них нічого не вийшло – коаліція відбулася;
- ✓ після приходу до влади ми виконаємо усі наші передвиборчі обіцянки, і у цьому ніхто не повинен сумніватись, хо що, зараз про нас не говорив, і ми досягнемо наміченого, зламавши спротив і подвійні стандарти та зрадництво, ми прийдемо до влади для того, щоб працювати на народ, на Україну.

Після цього короткого виступу Юлія Тимошенко викликала на сцену робочу президію у складі своїх заступників Олександра Турчинова та Йосипа Вінського і керівників партій союзників – лідера партії «Реформи і порядок» Віктора Пинзеника та лідера Української соціал-демократичної партії Євгена Корнійчука.

Далі почалося нагородження тих активістів БЮТ, які досягли найбільших досягнень на дострокових парламентських виборах.

Першими для вручення нагород були викликані начальники обласних штабів БЮТ, які стали переможцями виборчого марафону у трьох номінаціях:

– у номінації найвищого процентного результату виборів перше місце і перехідний прапор з результатом 57,6 % отримала Волинська область;

– у номінації найбільшого кількісного результату виборів перше місце і перехідний прапор з результатом 752127 голосів (приріст у порівнянні з 2006 роком склав 251707 голосів і теж є найбільшим) отримала Львівська область;

– у номінації найбільшого процентного приросту у порівнянні з парламентськими виборами 2006 року перше місце і перехідний прапор з результатом 20,28 % отримала Івано-Франківська область.

Керівникам обласних виборчих штабів цих областей Юлія Тимошенко вручила медалі «Видатний учасник виборів 2007 року», асистував їй у процесі нагородження Олександр Турчинов.

Наша Вінницька область у першій із цих номінацій з результатом 49,98 % посіла сьоме місце (попереду нас області: Волинська – 57,6 %, Київська – 53,38 %, Тернопільська – 51,58 %, Рівненська – 50,86 %, Івано-Франківська – 50,68 %, Львівська – 50,40 %), у другій номінації з результатом 433455 голосів (приріст у порівнянні з 2006 роком склав 119119 голосів) Вінниччина посіла четверте місце (попереду нас області:

Львівська – 752127, Київська – 485666 та м. Київ – 629904,), а по третій номінації з результатом 16,54 % Вінниччина посіла п'яте місце (попереду нас області: Івано-Франківська – 20,28 %, Рівненська – 19,55 %, Львівська – 17,36 % та Тернопільська – 17,08 %).

До трьох перехідних прапорів, вручених керівникам областей, що отримали перші місця в трьох вказаных вище номінаціях, в результаті наступного кроку нагородження на сцені з'явилися ще чотири перехідні прапори переможців виборів серед БЮТівських команд у чотирьох регіонах — Заході, Центрі, Півдні і Сході України. У Західному регіоні з результатом 57,6 % переможцем стала Волинська область, у Центральному регіоні з результатом 53,38 % переможцем стала Київська область, у Південному регіоні з результатом 23,06 % переможцем стала Херсонська область, у Східному регіоні з результатом 20,93 % переможцем стала Дніпропетровська область.

Наша Вінниччина у Центральному регіоні України з результатом 49,98 % посіла друге місце, пропустивши поперед себе Київську область з її 53,38 %.

Керівникам штабів областей, які стали регіональними переможцями виборів, Юлія Тимошенко та Олександр Турчинов теж вручили медалі «Видатний учасник виборів 2007 року». Звичайно, тим із них, які уже отримали ці медалі на першому кроці нагородження, вдруге медалі не вручались.

Третім кроком нагородження стало вручення прапорів переможців і медалей керівникам штабів 16 областей, в яких БЮТ на виборах 30 вересня 2007 року у боротьбі з іншими політичними силами виборов перше місце. Серед нагороджених на цьому кроці були і Вінниччина, і начальник Вінницького обласного штабу БЮТ Георгій Філіпчук, якому Юлія Тимошенко і Олександр Турчинов теж вручили прапор для області і медаль йому особисто.

Четвертим кроком нагородження стало вручення вимпелів і медалей керівникам міських БЮТівських штабів 14 обласних центрів, в яких БЮТ на виборах 30 вересня 2007 року виборов перше місце. Серед нагороджених на цьому кроці була і Вінниця, і начальник БЮТівського штабу міста Микола Свіржевський, якому Юлія Тимошенко і Олександр Турчинов вручили вимпел і медаль.

Потім Юлія Тимошенко і Олександром Турчиновим були нагороджені медалями керівники БЮТівських штабів сільських районів, які інтегрально у кожній області отримали найкращі результати, а також відповідальні від БЮТ за роботу окремих виборчих дільниць, на яких отримано результат, найкращий серед БЮТівських у кожній області. Серед сільських районів на Вінниччині найкращий результат здобув Вінницький район (60,06 %), а серед дільниць – дільниця № 144 в окрузі № 18 (73 %).

Викликаючи на сцену цих керівників і відповідаль-

**Ректор ВНТУ, академік АПН України
Борис Мокін нагороджений медаллю
«Видатний учасник виборів 2007 року»**

них, Юлія Тимошенко звернула увагу на те, що навіть в областях східного та південного регіонів є дільниці, на яких БЮТ зібрал голосів більше, ніж ставив собі за мету, тобто більше 39 %. Тож, якщо на наступних виборах і на інших дільницях цих областей буде досягнуто такий же рівень, то БЮТ зможе зібрати до 60 % усіх голосів виборців.

Далі медалями нагороджені були кандидати в народні депутати України із числа тих, які не стали народними депутатами, але у виборчих округах яких були досягнуті найвищі результати по кожній із областей. По Вінницькій області найвищий результат було досягнуто у Козятинському виборчому окрузі № 11 (55,91 %).

З цією когортоко нагороджених отримав медаль «Видатний учасник виборів 2007 року» і я. Хоч на моєму округі № 9 у місті Вінниці і було отри-

мано лише 3-й в області результат (54,17 %) після округів № 11 (55,91 %) та № 18 (55,56 %), але, нагороджуючи мене, керівники БЮТ врахували і те, що по моєму округу № 9 наш блок отримав на виборах на 22395 голосів більше, ніж на округах № 11 та № 18 разом взятих, де було отримано сумарно лише 71080 голосів, а також і те, що в період виборів я виграв судовий процес у комуністів, які звинувачували БЮТ у порушенні виборчого закону у день відвідин Вінниччини Юлею Тимошенко, та спростував інші звинувачення на адресу нашого блоку, з якими у цей же день звернулась до органів внутрішніх справ кандидат у народні депутати України від Партиї регіонів Тетяна Антонець,

Мое нагородження Юлею Тимошенко та Олександром Турчиновим стало несподіванкою як для мене, так і для керівника штабу нашої області Георгія Філіпчука, про що можна судити з того, що він усіх, кого нагороджували, попросив сісти на крайній біля проходу стільці, щоб вони мали можливість після оголошення прізвища швидко вийти на сцену, а мені такого прохання не висловив. Тож, аби вийти на сцену для отримання медалі № 141, довелось мені піднятися у своєму 11-му ряду з місця два десятки учасників.

Завершили процедуру нагородження Юлія Тимошенко і Олександр Турчинов врученням медалей групі співаків і музикантів, очолюваній Ніною Матвієнко, Тарасом Петриненком та Павлом Зібровим.

Після цього Юлія Тимошенко ще раз подякувала усім і запросила усіх учасників урочистих зборів послухати концертні виступи співаків.

Але я мав змогу послухати лише пісню про Юлію у виконанні Павла Зіброва і подався до виходу, адже уже добігала кінця 16-а година, а мені ще потрібно було витратити годину, аби з Палацу «Україна» за допомогою метро і тролейбуса дістатися до Академії педагогічних наук, де я залишив свій автомобіль, а потім, сівши за кермо, крізь ще не втрамбовані вечірнім піком пробки вирватись якомога раніше з Києва, аби до сере-

дини ночі дістались по слизькій і темній дорозі до Вінниці.

На завершення цієї розповіді варто згадати і про те, що у першій половині цього ж дня я вирішив і другу проблему, з якою я йшав до Києва, а саме – поправивши з Головою координаційної ради з педагогічних наук і з координатором напрямку, я переконав їх в актуальності теми кандидатської дисертації моєї аспірантки з педагогічних наук Наталії Ляховченко і отримав добро на її координацію, без чого дисертацію в галузі педагогічних наук захистити не можна в принципі.

А на другий день, у вівторок 4-го грудня зранку, я послав на адресу Юлії Тимошенко факсограму такого змісту:

Лідеру БЮТ
Юлії Тимошенко

Шановна Юліє Володимирівно!

Щиро дякую Вам за нагородження мене медаллю «Видатний учасник виборів 2007 року».

Дуже радий, що мій скромний вклад в досягнення «Блоку Юлії Тимошенко» на виборах 2007 року так високо оцінений.

Вважаю це нагородження авансом, який обіцяю достойно відпрацювати у майбутньому.

З повагою, вірою
і найкращими побажаннями –
ректор ВНТУ, академік АПНУ
Борис Мокін

А ще через два тижні — 18 грудня я послав на адресу Юлії Тимошенко таку факсограму:

Лідеру БЮТ,
Голові партії «Батьківщина»,
Прем'єр-міністру України
Тимошенко Ю.В.

Шановна Юліє Володимирівно!

Від імені колективу Вінницького національного технічного університету і від себе особисто щиро вітаю Вас з призначенням на Високий пост.

Ми усі упевнені в тому, що Ви будете найкращим Прем'єр-міністром України і виведете нашу державу у число тих країн, з яких ніхто і нікуди не захоче від'їджати.

Бажаємо Вам невичерпності енергії, успіхів у розв'язанні усіх проблем, що є і будуть, поширення Всеноародної любові на Східні і Південні регіони України, нарощення множини вірних соратників і друзів, щастя і здоров'я.

А ми на Вінниччині докладатимемо максимум зусиль, щоб допомагати Вам будувати нову Україну.

Від імені колективу ВНТУ –
ректор університету, академік,
№207 в списку БЮТ Б.І. Мокін

Роботу вам, роботу!

ІЗ БАНІ – БАНК

Щочетверга, почавши з листопада, вінницькі фірми, презентують себе у ВНТУ, запрошууючи старшокурсників на роботу. У нашій традиційній університетській програмі «Кар'єра розпочинається тут» уже цьогоріч взяли участь фірми «ІнноВінн», «Аксіома Аудит», поліграфічне підприємство ТОВ «Консоль».

Ярмарок вакансій продовжила одна з найбільших будівельних компаній Вінниці — ПБП «МУР» (Проектування, будівництво, реконструкція). «МУР» активно ярмаркував у нас і торік. I судячи з усього — дуже вдало.

Директор «МУРу» Ігор Олексійович КОЗЛОВСЬКИЙ прийшов на презентацію свого підприємства з чималенькою командою молодих фахівців — недавніх випускників нашого Вінницького «політеху». А саме Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання.

Микола РЕМЕНЯК закінчив ІнБТЕГП 2005-го року. А в «МУРі» почав працювати ще будучи на 4 курсі.

— Особливість нашого підприємства: воно саме молоде, багато молодих спеціалістів, але маємо і надзвичайно досвідчених фахівців, маємо в кого вчитися. В університеті я отримав хорошу базу знань, але навчатися нині слід усе життя. У «МУРі» є усі умови для розвитку. Я їздив на стажування за кордон. Маємо безлімітний Інтернет, тож, у курсі усіх новинок. Починати працювати не важко, якщо є бажання. До речі, ми не вручну креслимо — усе комп’ютеризовано.

— Навчаються за спеціальністю «міське будівництво», — розповідає п'ятикурсник Тарас АНПЛОВ, група Б-03. — А після занять працюю в «МУРі». Порекомендував мені звернутися в цю фірму наш викладач Володимир СМОЛЯК. Почав працювати ще будучи на 4-му курсі, у січні. Працюю на півставки. Навчатися і працювати не легко, але це можливо, якщо все робити вчасно.

Максим МАЗУР, випускник 2006-го року, група 2Б-01:

— Прийшов на співбесіду і залишився назавжди. Починав з маленьких деталей. Тепер займаюсь реконструкцією аптек, супермаркетів. Намагаємось зробити об'єкт унікальним. Хочу зауважити, що знання програм є досить важливим. Хоча б орієнтуватися повинні, далі ми навчимо. Спеціальність наша дуже цікава.

Олена КОЛЕСНИКОВА, цьогорічна випускниця, група Б-02:

— Я займаюсь проектуванням. Дуже подобаються умови праці — у кожного свій комп’ютер. Нині ми взялися за облаштування вінницького парку Дружби народів. Повністю розробляємо для нього аквапарк.

Торік на ярмарку кар’єри своє підприємство разом з директором представляла Олександра КУРІЛОВА, теж випускниця ІнБТЕГП. Нині Саша теж була щиро:

— Працюємо, отримуючи від роботи задоволення і гарну зарплату

— Базова зарплата молодого фахівця у нас від 1000 гривень. Якщо заробляти мало, то краще загалі не працювати. — Підтримав свою юну колегу Ігор Олексійович. — Тут зібрались ті, кому цікаво, де ж після університету продовжуватиметься його кар’єра. «МУР» — енергійне і перспективне підприємство, підприємство сучасних стандартів. Приходьте на практику, аби побачити і відчути виробництво, щоб бути готовим до кар’єри.

Саме «МУР» реставрує будинки по Соборній. Зокрема приміщення обласної бібліотеки ім. Тімірязєва. Реставрували у П'ятничанах замок графа Грохольського (нині Вінницький обласний ендокринологічний диспансер). Спроектували і збудували деревопереробний завод «Барлінекс», завод полімерних виробів, станцію технічного обслуговування по Хмельницькому шосе, чимало дитсадків і школ у Вінницькій області.

«МУР» з колишнього приміщення служб безпеки зробив філію «ІндексБанку». А з приміщення митниці, що на розі вулиць Толстого і Гоголя в обласному центрі, — філію «ПравексБанку».

А нещодавно банк зробили із... бані. То справді завдання було не з прости — приміщення архітектури соціалістичного конструктивізму, слід було зберегти особливості стилю і кардинально змінити функціональне призначення.

«МУР» активно застосовує нові будівельні технології. Тому у нього постійно зростають обсяги робіт. Сьогодні працює з 30 об’єктами. Нині не «МУР» шукає замовників, а замовники шукають «МУР».

МИ Б В ЗВ'ЯЗКІВЩІ ПІШЛИ! ХАЙ ТІЛЬКИ ЗАПРОСЯТЬ!

Готовність до подібної дії в четвертокурсників Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування – результат нещодавньої презентації наймобільшого вітчизняного оператора ВАТ «Укртелеком». На університетському ярмарку кар’єри це підприємство не вперше. Цього разу студентство до співпраці закликали його керівники. Це заступник директора з маркетингу та продажу послуг Вінницької філії ВАТ «Укртелеком» Сергій КРУЧЕНЮК, начальник центру технічної експлуатації міжміського телефонного та телеграфного зв'язку Микола ПАЛАНСЬКИЙ, начальник центру інформаційних технологій та технічного забезпечення Олександр ДОНЧУК. До речі, кожен з них в минулому студент ВДТУ.

Сергій КРУЧЕНЮК закінчив факультет радіоелектроніки 16 років тому. І професійний успіх від інженера до заступника директора був би неможливий, зізнався, без знань та досвіду, здобутим в рідній альма матер.

– Я радий, що працюю в «Укртелекомі». Сьогодні це багатотисячний колектив високопрофесійних працівників, які організовують надання традиційних та найсучасніших послуг телефонного зв'язку та Інтернет, а також забезпечують їх надійність та якість. Підприємство постійно освоює нові сегменти ринку та впроваджує нові послуги, розширяє сервісну мережу, збільшує кількість та якість послуг.

Тому без вливання молодих кадрів тут не обйтись.

– ВАТ «Укртелеком» одне з небагатьох державних підприємств, яке успішно крокує ось вже понад 100 років, – продовжив виступ свого колеги Микола ПАЛАНСЬКИЙ. – На ринку послуг «Укртелеком» – лідер. Підприємство охоплює понад 70% ринку послуг місцевого телефонного зв'язку та 80% ринку послуг міжміського та міжнародного телефонного зв'язку. Це розвинена інфраструктура: 32 філії, 10 млн. телефонних ліній, 180 тис. користувачів, що вже зараз можуть створити свій власний портал. А з 1 листопада «Укртелеком» розпочав ще й продаж послуг мобільного відео.

Стояти на місці не доводиться. Тільки вперед! І тільки із сучасними, високо-розвиненими технологіями. Тому нам потрібні люди із свіжими думками та цікавими ідеями. А соціальні гарантії – ми гарантуємо. Середня зарплата за останні півтора роки зросла на підприємстві в 2 рази і становить понад 2 тис. грн.

– А для того щоб працювати у нас, – додав Олександр ДОНЧУК, потрібно закінчити хоча б один курс за фахом. Можливість стажування є і під час навчання. Головне – ваше бажання і наша зацікавленість. Наразі «Укртелеком» найбільш потребує програмістів. То ж чекаємо на вас!

ХАЙ БУДЕ СВІТЛО!

У 2007-му університетський ярмарок кар’єри завершив вінницький торговий дім «Світло». Запрошувати до себе на роботу прийшли директор ТД Володимир ВІТЮК і менеджер з персоналу Ніна ДЕЙЛІК.

До речі, пан директор свого часу закінчив наш Інститут електроенергетики та електромеханіки, а його юна колега – зовсім недавня випускниця Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання.

ТД «Світло» – молоде, динамічне підприємство. Його основна спеціалізація – оптово-роздрібна торгівля електротехнічними виробами й освітлювальним устаткуванням побутового і промислового призначення.

Починався ТД «Світло» з чотирьох осіб і роздрібної торгівлі електрообладнанням. Нині ж це один з найбільших операторів Вінницького регіону у своїй сфері. Підприємство активно освоює й інші регіональні ринки.

Пропоновані товари вповні відповідають потребам покупців – досить звернутися до «Світла» і досвідчені фахівці грамотно підберуть усе необхідне. Торговельний асортимент включає понад 7000 найменувань продукції.

Першорядна увага кваліфікації персоналу. Нещодавно 6 продавців-консультантів проходили стажування в Чехії і Німеччині.

ТД «Світло» співробітничає більш, ніж з 1000 організацій міста й області. Його постійними клієнтами є усі великі монтажні організації міста, підприємства харчової промисловості, будівельні організації і проектні інститути.

– Нами реалізована безліч великих проектів, серед яких,

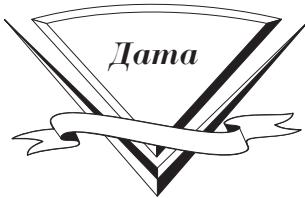
наприклад, освітлення ТЦ «Дастор», центрального офісу УкрСоцБанку, Промінвестбанку, банку «Аvaly», вулиці Театральної, парку ім. Козицького, інших великих підприємств, торгових центрів і культурно-масових закладів Вінниці, – розповідає директор ТД «Світло» Володимир ВІТЮК. – Особливою гордістю підприємства є нагорода, отримана за освітлення ювелірного магазину «Голд» і визнання ТД «Світло» одним найбільших підприємств у сфері торгівлі електрообладнанням.

Тож, «Світло» запропонувало нашим старшокурсникам кілька вакансій:

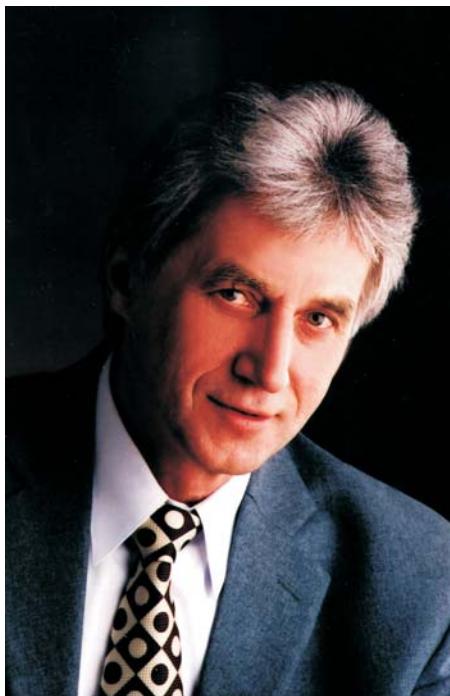
менеджер з виробництва; продавець-консультант; менеджер з продажу; менеджер з персоналу.

Чому саме в alma mater – в технічний університет прийшли шукати для свого підприємства поповнення? Основна вимога до майбутніх співробітників – технічна освіта, оскільки цього вимагає специфіка роботи.

Зацікавлені студенти пропонували працевладцям зі «Світла» свої завбачливо підготовлені резюме. Якщо і ви зaintrigовані цим підприємством, вся інформація на сайті www.tdsvitlo.com.ua

ЕНЕРГЕТИКА – ОСНОВА ЕКОНОМІКИ

Директор Інституту ЕЕЕМ,
професор Микола СВІРИДОВ

– Перший набір на енергетичну спеціальність 0303 «Електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства», яка відкрилася на факультеті енергетики та радіоелектроніки, здійснили у 1967-му. А через два роки був створений енергетичний факультет, який у 1995-му перейменували у факультет електроенергетики та електромеханіки.

Засновник енергетичного факультету, його перший декан – кандидат технічних наук, професор Давид НАЛБАНДЯН. Під його керівництвом відбувалось становлення факультету, котрий тоді розміщався в нинішньому корпусі №2.

Хоча також згадати добрим словом перших завідувачів випускних кафедр: електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства – к.т.н., доцента В.Г.АВВАКУМОВА; електричних станцій – к.т.н., доцента М.Л. САХНОВСЬКОГО, електричних систем і мереж – к.т.н., доцента В.С. БЛОУСОВА.

Варто висловити велику подяку ко-

14 грудня, напередодні свого фахового свята – Дня енергетика України, Інститут електроенергетики і електромеханіки нашого університету відзначив своє 40-річчя. Тож, уважі читачів «Імпульса» пропонуємо інтер'ю з директором ІнЕЕМ, професором Миколою СВІРИДОВИМ.

лишньому генеральному директору ВО «Вінницяенерго», першому почесному професорові ВНТУ Павлу ПІСКЛЯРОВУ за величезний особистий вклад у становлення та розвиток нашої лабораторно-матеріальної бази.

Зусилля колективу факультету завжди були спрямовані на вдосконалення навчального процесу, відкриття нових спеціальностей. Це дало змогу енергетичному факультету з середини 80-х розпочати підготовку інженерів-електриків для зарубіжних країн Азії, Африки, Близького Сходу, Латинської Америки.

У 1986-му розпочалось будівництво навчально-лабораторного корпусу енергетичного факультету. І 17 років тому ми пересилилися в нову, сучасну споруду загальною площею понад 12 тисяч м² по вулиці Воїнів-Інтернаціоналістів, 9.

– Коли професор НАЛБАНДЯН пішов на заслужений відпочинок, одразу деканом було обрано Вас.

– Це відбулось у травні 1991-го на розширеному засіданні Ученої ради енергетичного факультету.

Через 9 років потому, у лютому 2002-го наш факультет реорганізовано в Інститут електроенергетики, екології та електромеханіки.

У 2007-му році створено окремий факультет екології та екологічної кібернетики, який увійшов у структуру Інституту МЕЕЕК, тому наш інститут став Інститутом електроенергетики та електромеханіки.

Зраз в структурі ІнЕЕМ два факультети:

факультет електроенергетики (декан – к.т.н., доцент В'ячеслав МАДЯРОВ),

факультет електромеханіки, електропроявлення та енергетичного менеджменту (декан – к.т.н., доцент

Андрій ВІДМИШ).

– А чи не є цей ювілей для Вас чимось особистим?

– Шестero сьогоднішніх викладачів ІнЕЕМ: к.т.н., доцент кафедри ЕСЕС Ж.І.ОСТАПЧУК, к.т.н., доценти кафедри електропостачання О.Д.ДЕМОВ і В.В.КАМІНСЬКИЙ (до речі, колишній староста нашої групи 1ЕПП-67), к.т.н., доцент кафедри ТОЕ С.Ш.КАЦІВ, старший викладач кафедри електропостачання В.О.ІВАНКОВ і я – є першими випускниками 1972-го року тоді ще Вінницької філії Київського політехнічного інституту.

Отже, з часу складання у далекому 1967-му році вступних іспитів та зарахування на спеціальність «Електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства» за винятком 3-х років навчання у аспірантурі Московського енергетичного інституту мое життя нерозривно пов'язане з енергетичним факультетом. Тому Інститут електроенергетики і електромеханіки особисто для мене – це не просто місце роботи, це щось незрівнянно більше, дорожче, особистісніше.

– ІнЕЕМ є одним з найстарших структурних підрозділів ВНТУ. Чим насамперед пишаємося сьогодні?

– Електрифікація – це основа економіки будь-якої країни, що і обумовлює постійну потребу у висококваліфікованих спеціалістах цієї галузі. Саме таких фахівців готове наш інститут, який працює за сучасною системою підготовки фахівців: бакалавр-інженер-магістр (магістр інженерії або магістр-науковець). Отримавши ступінь магістра наукового напрямку, студенти також мають можливість продовжити навчання в аспірантурі та зреалізувати себе як науковці.

Сьогодні інститут пишеться такими своїми випускниками, як Юрій УЛІТИЧ – голова наглядової ради Київської ТЕЦ №2, колишній заступник міністра палива та енергетики України; Євген НАВРОЦЬКИЙ – директор Південно-західної енергетичної системи, член наглядової ради ВНТУ; Микола НІЦАК – генеральний директор ВАТ АК «Вінницяобленерго»; Михайло ГІРНЯК – головний інспектор Державної інспекції Південно-західного регіону; Олександр НІКІТОРОВИЧ – президент Українського енергетичного консорціуму; Володимир ВОЛКОВ – технічний директор ВАТ АК «Вінницяобленерго»; Олександр МАРЦЕНЮК – директор з економіки ВАТ АК «Вінницяобленерго» та багато інших. Загалом понад 60% директорів РЕМів Вінницької області – це випускники нашого інституту.

В інституті абсолютно нова лабораторна база. Лабораторії щедро насичені сучасним електрообладнанням. І без зайвої скромності скажу, що вони є просто унікальними, адже створені руками і розумом наших викладачів та студентів. Зрештою, унікальними ці лабораторії назував не я, а наші гості з Московського енергетичного інституту, Львівської політехніки, Технічного університету м. Яси (Румунія) та багатьох інших закладів освіти.

Підготовку фахівців з перспективних та поширених спеціальностей здійснює колектив висококваліфікованих викладачів, серед яких один академік, 14 професорів, зокрема 11 докторів наук, понад 60 кандидатів наук. До речі, 40 з них – це випускників нашого університету, які після його закінчення захистили кандидатські дисертації.

Обчислювальний центр інституту обладнаний сучасними персональними комп'ютерами і є одним з кращих в університеті, має вихід до INTERNET.

– Які саме переваги на ринку праці мають випускники ІнЕЕЕМ?

– Студент будь-якої спеціалізації ІнЕЕЕМ, якщо він того бажає, може стати не тільки спеціалістом з обраного фаху, але й оволодіти комп'ютером на професійному рівні, знати іноземну мову на рівні технічного перекладача, а це ті якості, яким відповідає спеціаліст міжнародного рівня. До речі, яскравим підтвердженням того, що наш інститут користується попитом серед роботодавців не лише Подільського регіону, а й усієї країни, є моя сьогоднішня телефонна розмова з генеральним директором «Сімферопольміськенерго», який звернувся з проханням направити на роботу до цієї організації наших випу-

Корпус Інституту електроенергетики і електромеханіки ВНТУ

сників, Двоє колишніх студентів нашого інституту, теперішніх співробітників «Сімферопольміськенерго» зарекомендували себе як найкраще. Цей випадок далеко не єдиний приклад того, що основним критерієм оцінки якості підготовки фахівців нашим інститутом є авторитет, який здобувають наші випускники, працюючи у різних напрямках енергетичної галузі.

– Нині Україна активно інтегрується в Болонський процес.

– Завдяки зусиллям ректора Б.І.МОКІНА та усього колективу під європейський стандарт якості вищої освіти Вінницький національний (тоді ще державний) технічний університет загалом та ІнЕЕЕМ (тоді ще факультет електроенергетики та електромеханіки) зокрема підішов ще у середині 90-х років. Про це свідчать визнання дипломів ВНТУ багатьма країнами світу, широкомасштабна програма проходження робочих триместрів нашими студентами за кордоном, значний відсоток іноземних студентів, які для отримання своєї вищої освіти обрали саме наш університет. Тож, адаптувались ми давно, завдяки чому навчальний процес сьогодні стабільно розвивається без швидких та болісних перетворень.

– Якими, на Вашу думку, професійними якостями повинен вирізнятися енергетик ХХІ століття?

– Енергетика – це основа будь-якого виробництва. Її стабільність покликана забезпечити розвиток та процвітання нашої Батьківщини. Сьогодні, коли в енергетику активно впроваджуються досягнення найучасніших науково-технічних досліджень, до працівників цієї галузі особливі ви-

можи. Людина, яка бере на себе відповідальність займатися настільки важливою для країни та суспільства справою, повинна чітко усвідомлювати усі покладені на неї обов'язки. Адже енергетичні об'єкти – це зони підвищеної небезпеки як для самих працівників, так і для оточуючих. Усі ми з жахом згадуємо найбільшу атомну катастрофу людства – Чорнобиль, наслідки якої відчуває увесь світ. Тому, аби не допустити подібного, енергетик ХХІ століття повинен вирізнятися високим професіоналізмом, холодним розумом, вмінням швидко приймати правильні рішення та, звичайно, високою відповідальністю, адже від цього залежить благополуччя нашого суспільства.

– І на завершення, Ваші побажання та, можливо, настанови викладацькому та студентському колективу з приводу нашого подвійного свята.

– З гордістю нести життєвою дорогою звання енергетика, дотримуючись усіх сучасних вимог, які диктують нам мінливе сьогодення, аби залишатися конкурентноспроможними на ринку праці. Хай не міліє творче джерело, не зникає натхнення, бойовий дух, жага до знань. Невтомна енергія, завзяття, вміння тримати руку на пульсі життя допомагають впевнено дивитися у завтрашній день, ставити перед собою нові відповідальні завдання. Адже від Вашої професійності залежить майбутнє держави.

Дорогі колеги, студенти, зі святом!

**Розмову вів
Валерій ГРАНЯК,
першокурсник ІнЕЕЕМ,
група ЗЕ-07**

Авторитетно

ЧИ МОЖУТЬ ПРИЩЕПИТИ УЧНЯМ НЕСПРИЙНЯТЯ ПРИНИЖЕННЯ ПРИНИЖЕНИ ВЧИТЕЛІ?

У № 235 від 14 грудня 2007 року газети «Голос України» під заголовком «Позбавте нас ганебного тестування» опубліковано лист десятикласниці із Донецька Олександри Посмітної, в якому вона піддає критиці рішення Міністерства освіти і науки України здійснювати з наступного року підсумкову атестацію в школах та прийом до вищих навчальних закладів виключно лише за результатами незалежного зовнішнього тестування випускників шкіл. Закінчується цей матеріал зверненням редакції до читачів — цитую: «Що скажете ви, шановні читачі, з цього приводу?»

Пару років тому я, реагуючи на подібне ж звернення редакції стосовно іншої проблеми, уже надсилаю свій відгук, який так ніколи і не був опублікованим на сторінках «Голосу України». Але, незважаючи на негативний досвід спілкування з «Голосом України», я знову вирішив відгукнутись, сподіваючись на те, що цього разу редакцію дійсно цікавлять різні точки зору на піднятій проблемі.

Одразу ж скажу, що я не є прихильником підсумкової атестації в школах та прийому до ВНЗ за результатами зовнішнього незалежного тестування, хоча як законослухняний ректор, звичайно ж, буду виконувати і цей наказ міністерства. Але я вважаю своїм обов'язком показати, що система, яка вводиться, в проекціях на наступні роки матиме більше недоліків, ніж переваг. У минулому році свої сумніви я виклав у кількох листах до міністра освіти і науки та його заступників, але жодного разу відповіді не отримав ні письмово, ні телефоном, тож, на мій погляд, маю моральне право винести ці сумніви і на широкий загал.

А не сприймаю я систему підсумкової атестації в школах та прийняття до ВНЗ за результатами зовнішнього незалежного тестування одразу з чотирьох причин.

Причина перша. Відмова вчителям шкіл брати участь у підсумковій атестації своїх вихованців як і відмова професорсько-викладацькому складу вищих навчальних закладів брати участь у формуванні контингенту першокурсників — це є прояв недовіри з боку влади і до шкільних вчителів, і до університетських викладачів. Відсторонення від чогось у зв'язку з недовірою — це є елементом приниження того, кому недовіряють. Але ж відомо, що кожен вихователь виховує собі подібного. Тож, принижені вчителі шкіл і принижені професори університетів з часом стануть неспроможними прищепити своїм вихованцям несприйняття приниження, оскільки терпіти приниження для них самих стане нормою. А у нації, в ряди якої вливатимуться молоді покоління, виховані терпіти приниження, є лише один шлях розвитку — стати чиїмсь сателітом. Тож, на мій погляд, підвищувати ступінь об'єктивності підсумкової атестації в школах та при формуванні контингенту першокурсників у вищих навчальних закладах необхідно не шляхом вислов-

лення недовіри усім вчителям та усім професорам, а шляхом очищення їх рядів від окремих нечестивців.

Причина друга. Рано чи пізно хтось із керівників чи колег міністра освіти і науки звернеться до нього з проханням допомогти отримати пристойний сертифікат для його сина, дочки чи племінниці, або внучки, оскільки через зайнятість державними справами його батьки не змогли приділити цьому чаду достатньої уваги, і воно не освоїло ази шкільної науки так, щоб самому цей пристойний сертифікат отримати. І, якщо від цього прохача залежатиме будуть виділені додаткові кошти чи послуги міністерству чи ні, міністр не зможе йому відмовити. Але ж сам міністр сертифікати не виписує — він змушені буде звернутись до керівника центру сертифікації, який теж сам сертифікати не виписує. Цей керівник по технологічному ланцюжку виконавців підключить до виконання прохання міністра усіх потрібних людей. Але ж кожен виконавець замовлення, виконавши його, отримає моральне право виконати аналогічне замовлення і своїх родичів та друзів. Тож, цілком логічно припустити, що пройде досить недовгий час і в центрі незалежного тестування утвориться окрема «технологічна лінія» із забезпеченням пристойними сертифікатами дітей окремої категорії, причому функціонувати ця «лінія» з часом зможе і незалежно від того, хто буде керівником центру — таке уже спостерігається в Росії, де до зовнішнього незалежного тестування приступили раніше. А оскільки у нас створено крім головного центру незалежного тестування ще й 10 філій цього центру в областях, у керівників яких теж є діти, племінники і внуки, а серед них і такі, що не хотіли виконувати домашні завдання і вчитись, то можна собі уявити, якого масштабу може з часом набути «технологія» отримання пристойних сертифікатів у відсутності таких же пристойних знань. До речі, сьогодні такі діти з недостатніми знаннями теж вчаться в університетах, але за кошти своїх багатих батьків — це і справедливо, і дозволяє університетам в умовах недостатнього фінансування державою забезпечувати нормальній навчальний процес у тому числі і тим дітям бідних батьків, які поступили на бюджетні місця, витримавши конкурс. При новій ж системі прийому може статися так, що бюджетні місця займуть недовчені діти багатих батьків за отриманими по плату чи за гроші відмінними сертифікатами, а контрактників в університетах не стане, оскільки діти бідних батьків не поступлять зовсім, адже у них не буде чим заплатити ні за навчання, ні за сертифікат з високими оцінками. А без грошей контрактників університетам, яким сьогодні держава виплачує лише 60 % зарплати, стипендії і 50 % вартості комунальних послуг, без додаткового фінансування державою не вижити, оскільки не буде за що купляти комп'ютери і обладнання, платити за зв'язок і Інтернет, ремонтувати корпуси і гуртожитки, доплачувати зарплату викладачам і за комунальні послуги, забезпечувати відрядження і надходження до бібліотеки і т.і.

Причина третя: сьогодні підпільні умільці уже навчились досить легко і якісно виготовляти дипломи, атестати, свідоцства та інші потрібні людям документи. Тож, можна собі уявити, яких масштабів набуде виробництво «підпільних» сертифікатів, кожен із яких буде практично неможливо відрізнити від справжніх у приймальних комісіях вищих навчальних закладів. А з приводу кожного сертифіката запит до центру тестування робити не будеш, тим паче, що відповідь «з мокрою печаткою» можна буде у прийнятні терміни з центру тестування і не отримати, адже до центру таких запитів може надходити щодня десятки тисяч. А тому можна прогнозувати масове зарахування до ВНЗ за сертифікатами, виготовленими не в центрі тестування, а купленими у підпільних умільців.

Причина четверта: відмінними сертифікатами за кількостями, більшими планів прийому, будуть наводнені столичні університети і престижні спеціальності периферійних. Тож, для відбору на перший курс лише дозволеної кількості абітурієнтів кожному університету все-одно доведеться вводити якісь додаткові умови. Але ж цим, по-перше, нівелюється основна ідея тотальної сертифікації випускників шкіл — приведення їх усіх до єдиних вимог, а по-друге, з'являється можливість у батьків судитись з приймальними комісіями на підставі того, що правила університетські будуть відрізнятись від правил міністерських. І якщо можливість поступати одразу у кілька ВНЗ сьогодні тримає в напрузі приймальні комісії університетів лише влітку, то звернення з позовами до судів батьків абітурієнтів, котрі не поступили у зв'язку з введенням університетом додаткових умов, триматимуть приймальні комісії в напрузі постійно, оскільки не встиг-

нуть суди ще до кінця розглянути позовні заяви попереднього року прийому, як уже почнуть поступати позовні заяви від абітурієнтів поточного року.

Можна навести і ще декілька причин, з яких ректори не в захопленні від усунення предметних комісій університетів від процесу експертизи знань абітурієнтів, але і цих чотирьох досить для того, щоб зрозуміти, що намагання боротись з корупцією при вступі до ВНЗ у запропонований міністерством спосіб породить з часом ще масштабнішу корупцію.

Тож, я продовжує наполягати на тому, що система прийому до Вінницького національного технічного університету, яка в конкурсному балі з кожної дисципліни враховує і оцінку, отриману в школі, і оцінку, отриману на вступному іспиті в університеті, який приймається за тестовими технологіями з відеоспостереженням за ходом процесу тестування і висвітленням відеоінформації на екрані, встановлені на площі перед корпусом, є найоб'єктивнішою, адже вона є захищеною і від поганої успішності в школі, і від завищення шкільних оцінок. А пороги, які треба подолати і за кожною дисципліною, і за сумарним конкурсним балом та можливість подавати заяви про вступ одразу на кілька спеціальностей, дозволяють зарахувати кожного саме на ту спеціальність, на якій він зможе вчитись, і не загубити жодної розумної дитини під час вступної кампанії.

З повагою і надією, що це все-таки буде опубліковано —

ректор ВНТУ,
доктор технічних наук, професор,
академік АПНУ Б. І. Мокін

СВІТЛО НАУКИ

Розробки

На кафедрі ЛОТ (лазерної і оптоелектронної техніки) впроваджено в приміщенні коридору аварійно-чергове освітлення на світлодіодах підвищеної яскравості, яке розроблено науковцями кафедри.

Основні характеристики:

- кількість світлодіодів — 40 шт.;
- споживана загальна потужність — 10-15 Вт.

Автори: завідувач кафедри ЛОТ, доктор технічних наук, професор Володимир КОЖЕМ'ЯКО, завідувач лабораторіями кафедри ЛОТ Сергій МАРКОВ та інженер кафедри Євген ХОДЯКОВ.

Виготовлення — студенти групи ЛОТ-05 Олександр САХНО та Андрій РОМИГАЙЛО. Змонтували освітлення також студенти Олег КОБЗАР, Андрій ПРОСКУРНЯК, Тарас ДІДІК та Максим АЛЄКСЄЄВ (група ЛОТ-04). Керував майбутніми інженерами Сергій МАРКОВ.

Принагідно зауважимо, що наукова школа фундатора оптичної науки в нашій державі — заслуженого діяча науки і техніки України Володимира КОЖЕМ'ЯКИ відома у всьому світі. Це підтверджує і та кількість магістерських, кандидатських дисертацій, які у ній захищаються. А власне сам завідувач кафедри ЛОТ ВНТУ професор КОЖЕМ'ЯКО має понад 500 винаходів. Це найбільше в Україні!

Практична культурологія

Специфічні, без перебільшення справді унікальні заняття з курсу «практична культурологія» проводяться у нашому університеті з 1994 року. Подібних немає в жодному ВНЗ держави. Цим завдячуємо професору Тамарі БУЯЛЬСЬКІЙ — як ідеологу гуманізації технічної освіти.

Нині темою занять була класична гітара. Третіокурсники слухали майстерну гру свого однолітка — Євгена ТИМЧЕНКА, студента Інституту електроенергетики та електромеханіки, група 2ЕС-06.

МУЗИКА СЕРЦЯ

Жаш викладач дисципліни «практична культурологія» Світлана ВОЛОВОДЮК прагне донести до студентів духовне, прекрасне, вічне. Щораз ми пізнаємо нове, поринаючи у зовсім іншу, небуденну атмосферу.

Чудові звуки гітари переповнювали університетську актову залу впродовж чотирьох днів. Музика допомагає жити. У ній немає брехні і лицемірства, фальші. Завдяки Євгеновій майстерності відчули усю чарівність музики. Юний гітарист зумів прекрасними мелодіями поєднати студентів із різними смаками, світобаченнями. Він змусив нас відчути кожен дотик до струни, кожну нотку.

Такі заняття надзвичайно потрібні. Вони виховують найкращі людські якості, допомагають осмислити речі, котрі інколи не можеш зрозуміти, дарують те, чого так не вистачає в нашому житті: тепло, любов, доброту, розуміння, душевний спокій. Заняття з практичної культурології спонукають до глибоких роздумів, допомагають простиати, опиратися антикультурі та антиморалі, якими переповнений нині світ. Такі заняття спонукають до роздумів — як зробити цей світ кращим. Світ, що створений саме для нас!

Галина ДЕРМАН, ІнАЕКСУ, гр. 4АС-05

БРАВО НАШОМУ ГІТАРНОМУ ПАГАНІНІ!!!

І заняття справді видалися особливими. Виконавець грав так натхненно і майстерно, що мені вдалося налаштуватися на надзвичайну відвертість з самою собою. Здавалось, були лише я і музика...

Дивлюся на гітару... Такі плавні, гнучкі лінії контуру, такі витончені, жіночні форми... Певно, гітара — найромантичніший інструмент, голос якого заворожує, створює атмосферу задушевності.

... Музика ніколи не буває байдужою, як і наше до неї ставлення. Я не уявляю свого життя без неї. Вона завжди відображає наш стан, то ідеально йому імпонуючи, то майстерно і тонко, як вправний ювелір, змінюючи його на краще і величніше, являючи нову якість людини. Музика — мова, зрозуміла усім. Це єдина вдала спроба знайти універсальний засіб спілкування homo sapiens. Музика — спосіб життя людини. Це відпочинок душі. Слухати живу музику — це як спілкуватись з найдорожчою у світі людиною, душа

якої відкрита і намагається дати вірну пораду та втішити у скрутну хвилину.

У Жені, безперечно, є Богом дарований талант. І сміливість, адже виступити перед своїми ровесниками не так просто. Він має особливе відчуття музики. Йому вдається передати суть твору. Слід відзначити композиторські спроби хлопця: «Мої роздуми» та «Краплі осені» сповнені надзвичайної глибини та чутливості, торкаються найтонших струн душі слухача, змушуючи поринати у світ високих поривань.

Мое захоплення важко описати словами! Мій університет став ще ріднішим. Рідним, як дім, як надія, як відкрите серце друга.

Щиро вдячна Євгену (нашому гітарному Паганіні) і Світлані Федорівні за те, що створили свято для душі! І усому студентству, адже аудиторія була такою привітною!

Жені — браво!!!

Катерина ІОНІНА, ІнАЕКСУ, група ЕП-05

Звучить Івасюковий «Капелюх» (Ярослав ФІЛІП
і «ДАНС-ЕДЕМ»)

З нами пісня назавжди! (Катерина Баштова
і «ДАНС-ЕДЕМ»)

ВИЩЕ ПІСНІ ЛИШЕ МОЛИТВА

Студентський театр пісні і танцю нашого університету (керівник Ярослав ФІЛІП) презентував свій третій мистецький проект. Перший був рівно рік тому — «золоті» хіти Ігоря Крутого. Другий у червні — мюзикл «За двома зайцями». Тепер музично-пісенна феєрія «Барвистими шляхами української пісні».

Перші записи українських пісень з'явилися ще в 16 столітті. До українських мелодій у своїй творчості звертались Бах, Бетховен, Моцарт.

У 30-ті роки минулого століття у Брюсселі проходив конкурс на кращу народну пісню. Представників з України не було. Але наша пісня там була: студенти із Швейцарії заспівали німецькою мовою «Ой, не ходи, Грицю». Члени журі, визначні музикознавці і композитори Європи, були вражені, і після перевірки, чи справді вона народна (бо дуже вже складна мелодія) виголосили їй перше місце серед пісень народів світу.

А у 1971 році «Червона рута» визнана найкращою піснею в СРСР.

Ідея такого мистецького дійства належить професору Тамарі БУЯЛЬСЬКІЙ, проректору нашого ВНТУ. Здійснено ж задум просто геніально — дві години концерту промайнули, як мить. Вимоглива студентська глядацька зала раз по раз вибухала оплесками.

Першим заспівав «Оберіг» — наш народний самодіяльний фольклорний ансамбль.

Звучали «Чорнобривці», «Два кольори», «Рідна мати моя», Івасюкова «Балада про дві скрипки»... Пісні про-никливо виконували Ярослав ФІЛІП (автор сценарію і ре-

жисер дійства), студенти Олександр ВАСЬКОВСЬКИЙ (Інститут автоматики, електроніки та комп’ютерних систем управління), Юлія КОВАЛЬЧУК, Катерина БАШТОВА, Ганна ДЕМЕЧ (Інститут менеджменту і екології та економічної і екологічної кібернетики), Андрій КАТРЕНКО (першокурсник Інституту електроенергетики та електромеханіки, група 3Е-07), університетський вокальний ансамбл «Ноктурн».

А як прекрасно Олена ДУЛЕВИЧ (ІнМЕЕК, група 1ЕКО-07) а cappella співала «Сивіють тумани»!

Хореографію чудово зреалізував шоу-балет «ДАНС-ЕДЕМ» (керівник — директор клубу нашого університету Катерина ФЕДОРЕНКО).

— Я маю за честь, за щастя працювати з такими креативними, надзвичайно талановитими студентами.— Говорить професор Тамара БУЯЛЬСЬКА. — Чому я в захопленні від того, як вони реалізували цей проект? Це зроблено надзвичайно поліїнформативно, надзвичайно змістовно, це зроблено сміливо, це зроблено шляхетно, це зроблено патріотично, професійно, з високим естетичним смаком. І головне — це зроблено з великою любов'ю до України, до її пісні, до глядача і до власного університету і навіть до «практичної культурології».

Пісня і танець — велиki dvi sili

СПОРТ

САШКО ВЕРЕСЮК НА ЧЕМПІОНАТІ СВІТУ З БОРОТЬБИ СУМО ОТРИМАВ «БРОНЗУ» І ПРОПОЗИЦІЮ ВИСТУПАТИ ЗА ЯПОНСЬКУ ЗБІРНУ

У Таїланді, а саме у місті Ченмей, відбувся чемпіонат світу з боротьби сумо. Третє місце в абсолютній категорії серед юніорів здобув Олександр ВЕРЕСЮК, студент другого курсу Інституту автоматики, електроніки та комп’ютерних систем управління (група 2АЗ-06). Цього року наш Сашко заявив про себе уже і на міжнародній арені, привізши іздалекої екзотичної подорожі аж чотири медалі.

Перші історичні відомості про сумо належать до середини VII ст., коли при дворі імператора відбувся турнір на честь корейського посла. З того часу щороку влаштовували змагання, присвячені закінченню польових робіт. Перші турніри мали не спортивне, а релігійне значення. Вони супроводжувалися ритуальними танцями, молитвами і театральними виставами. Техніка сумо не вирізнялася витонченістю: кидки і захвати супроводжувалися елементами боксу, а заборонених прийомів майже не було. Основні правила сумо з’явилися пізніше: борцям заборонили хапати суперника за волосся, бити ногами. Починаючи з VIII ст., турніри сумо втрачують релігійне значення, а період із XII по XVI ст., коли Японію роздирали міжусобиці, прийоми сумо відпрацьовують для виховання війни і застосування в бою. Сучасне сумо бере початок у XVII ст. — нова спільнота прагнула розваг. Саме в епоху Едо сформувалося близько 70 канонічних прийомів (кідки, підніжки, захвати тощо), ритуал, удосконалилися правила, які практично в незмінному вигляді дійшли до наших часів.

— Сашко, чому на першому курсі ти вирішив займатись саме сумо?

— Сумо, як і все японське, подобається мені специфічним ритуалом. Адже перед початком поєдинку віддається хвала Богу, а потім кожен спортсмен місце руки і показує їх супернику, ніби дає зрозуміти, що боротьба буде чистою. Після ритуалу відбувається психологічна боротьба, і тільки тоді за сигналом хаккей власне і розпочинаються змагання.

— Я завжди вважала, що правила сумо дуже заплутані та незрозумілі. Це дійсно так?

— Насправді правила сумо дуже прості. Переможцем вважають того, хто зуміє зіштовхнути суперника з невеликої круглої (діаметр 4,55м) арени («дохьо») або примусити його торкнутися землі будь-якою частиною тіла, крім ступнів. Заборонено тільки бити противника кулаками та ногами, хапати за волосся, душити, завдавати удаres в груди та живіт, штиркати в очі. Все інше — можна.

— Розкажи, будь ласка, про свою поїздку до Таїланду.

— Чемпіонат тривав чотири дні. До Таїланду ми летіли літаком (до речі, за власний рахунок) збірною країни у складі 8 українських юнаків та 5 дівчат. Офіційна делегація складала 6 осіб на чолі із нашим старшим тренером Сергієм

Бронзовий призер чемпіонату світу з боротьби сумо, другокурсник нашого університету Сашко ВЕРЕСЮК зі своїми тренерами Дмитром ПОЛІШЕМ та Павлом ЗАБЕЛІНИМ, викладачами кафедри фізвиховання ВНТУ

Вікторовичем КОРОБКО.

— Як щодо суперників на чемпіонаті?

— Мене вразила серйозність підготовки японських борців. Їх життя суворо й аскетичне, перебуває під реальним наглядом тренера. Приміром, сумоторі (тобто борцеві сумо) заборонено їздити за кермом авто. Будь-яке порушення режиму чи негідна поведінка може привести до вигнання із сумо. Борець не має власного дому, а його другою родиною стають товариші по школі. Харчуються сумоторі двічі на день, головним чином увечері, а рецепти страв — секрет кожної школи. Цікавим є факт, що в уявленні пересічного японця тіло сумоторі — це не просто велике треноване тіло. Навіть один дотик до нього вважається цілющим, здатним приносити здоров’я і лікувати хвороби.

— На твою думку, чи користується сумо подібною повагою в Україні?

— Уявіть собі: японці вкладають сили і кошти в розвиток сумо в усьому світі. Спrijают тому, щоб по 5-7 федерацій сумо організувалося на кожному континенті (серед яких уже є і Національна федерація боротьби сумо України). В Україні сумо, як вид спорту, існує років 5, а в Європі вже років 15, і там воно здобуло чималу популярність. Хотілося б, щоб і в Україні боротьбі сумо надавали більше уваги. Найгострішою проблемою сумо в нашій країні, залишається, на жаль, відсутність бюджетного фінансування.

— Чи доводиться тобі чимось жертвувати заради улюблених занять?

— Звичайно. Я тренуюсь шість разів на тиждень в середньому по дві години під наглядом моїх тренерів Дмитра Карповича ПОЛІША та Павла Тихоновича ЗАБЕЛІНА. Така річ, як особисте життя, у спортсменів високого рівня жорстко розпланована і обмежена. Проте є світла мета, до якої наполегливо прямує, і залізна витримка.

— Сашко, ти досяг чималих успіхів у боротьбі сумо...

— У мене великі плани на майбутнє. До речі, президент світової Федерації з боротьби сумо запропонував мені на чемпіонаті тренуватись за їхню японську збірну. Поки що обдумую його пропозицію.

**Спілкувалась Ірина МИКІТЮК,
студентка групи 1МЗВ-04, ІНМЕЕК**

БАДМІНТОНУ ВНТУ – 40 РОКІВ!

Сучасний спортивний бадміnton бере свій початок від індійської гри Пула. Англійський герцог Бонфорт, повернувшись з Індії в 1872 році, привіз у свій маєток Бадміnton ракетки і м'яч з перами. Гру продемонстрували публіці, і вона відразу набула численних шанувальників, одержавши назву бадміnton. У 1887 році були видані перші правила гри. На початку ХХ століття стали проводитися міжнародні турніри. У 1934 році утворили Міжнародну федерацію бадміntonу (ІБФ). Нині найбільшим командним змаганням серед чоловіків є розиграш Кубка Томаса, що проводиться з 1947 року. (Приз названий на честь першого президента ІБФ).

Зараз у світі понад 60 мільйонів аматорів бадміntonу. Вів визнаний олімпійським видом спорту.

Бадміnton — один з найшвидших видів спорту, який вимагає миттевого відбиття волана ракеткою, а отже чудової фізичної підготовки. Найбільша швидкість польоту волана 322 км/год була зафіксована на міжнародних змаганнях серії Гран-При.

Найтриваліша зустріч у тенісі —

3 години 46 хвилин, у бадміntonі — 1 година 16 хвилин. При цьому максимальна кількість ударів у тенісі 1.004, у бадміntonі — 19.725. Тенісист пробігає за зустрічі близько 3-х кілометрів, бадміntonіст — понад 6-ть.

Бадміnton у Вінниці (власне саме у нашому ВНЗ — на той час ще у Вінницькому політехнічному інституті) з'явився 1967-го року. Тоді ще не надто популярний вид спорту почав пропагувати викладач кафедри ТМБ Юрій Іванович ШУРИГІН. З початку 70-х естафету розвитку бадміntonу продовжив доцент цієї ж кафедри Микола Іванович ІВАНОВ. З 2000-го у Вінницькому національному технічному університеті секцією бадміntonу керує доцент кафедри лазерної техніки та оптоелектронної техніки Сергій Володимирович ПАВЛОВ.

Бадміnton набуває серед студентства та викладацького складу нашого навчального закладу все більшої популярності. Зараз у секції займаються понад 30 студентів та викладачів. За час існування секції у ВНТУ створено власну школу бадміntonу: зі своїми кодексом честі, традиціями, особливою системою морального й фізичного виховання юні. Цей вид спорту дуже подобається студентам, адже дає море позитивних емоцій й активної енергії, що буквально переповнює ігровий майданчик.

За роки існування бадміntonу у ВНТУ підготовлено понад 30 кандидатів у майстри спорту й першорозрядників (Анатолій МІЗИНЮК, Кирило НІКОЛАЄВ, Володимир АЛЕКСЄВ, Євген КОЗЛОВ, Юрій МУЛЯР, Сергій ПАВЛОВ, Олександр ЄЛІЗАРОВ, Віктор ДЕМЕНТЬЄВ, Костянтин МАЛЯРЧУК, Тетяна ВАСИЛЬЄВА, Віталій ЗЯНЬКО, Андрій ЗАКРЕВСЬКИЙ і багатьох, багатьох інших). Цьогоріч звання кандидата в майстри спорту та першорозрядника отримали аспірант Інституту АЕКСУ Віктор ДЕМЕНТЬЄВ та першокурсник Інституту МЕЕЕК Віталій ЗЯНЬКО. Команда нашого університету ставала чемпіоном і призером багатьох всесоюзних, українських та обласних змагань.

Велику допомогу розвитку університетського бадміntonу надає ректор ВНТУ, академік АПНУ Борис Іванович МОКІН, який, до речі, разом з синами Віталієм та Олександром теж чудово володіють премудростями цієї гри.

Університетські бадміntonісти

1 ЛИСТОПАДА – 2 ГРУДНЯ У ВІННИЦІ ВІДБУВСЯ ТРАДИЦІЙНИЙ ВІДКРИТИЙ КУБОК З БАДМІНТОНУ «ВОЛАН ПОДІЛЛЯ». У змаганнях брали участь спортсмени з Вінницької, Київської Львівської, Житомирської та Харківської областей. Вагомий внесок у перемогу у загальному заліку внесли якраз вихованці нашої секції.

У одиночному чоловічому розряді аспірант Інституту АЕКСУ, к. м. с. Віктор ДЕМЕНТЬЄВ виборов III місце. У драматичній боротьбі в півфіналі він програв з рахунком 1:2 к. м. с. зі Львова Івану КАРАТНИКУ, який став чемпіоном у цьому розряді.

Фінал у чоловічому парному розряді був чисто «технічним», тому що зустрічалися вихованці нашого університету. Перше місце у впертій боротьбі виграли Кирило НІКОЛАЄВ та Анатолій МІЗИНЮК. Другими стали доцент кафедри ЛОТ Сергій ПАВЛОВ та Костянтин МАЛЯРЧУК. До речі, чоловіча пара ПАВЛОВ-МАЛЯРЧУК у чвертьфіналі та півфіналі обіграли вихованців Харківської та Львівської школі з однаковим рахунком 2:1.

У парному жіночому розряді студентка четвертого курсу ІНАЕКСУ першорозрядниця Оксана ЛАРІОНОВА разом зі спортсменкою з Вінницької області к. м. с. Оленою КРАВЕЦЬ отримала срібну медаль. На жаль, Олена, виступаючи у міксті, отримала неприємну травму, і жіночий парний фінал не відбувся.

Загалом на Кубку «Волан Поділля» вінницькі спортсмени вибороли 4 золотих, 2 срібних та 3 бронзових медалі, що засвідчує значний потенціал бадміntonу у нашому місті.

«Волан Поділля» продемонстрував високий рівень майстерності спортсменів ВНТУ і став черговим етапом підготовки до всеукраїнських змагань, а також до турніру з бадміntonу у нашому ВНТУ на Кубок Ректора та до Спартакіади серед інститутів, які відбудуться у лютому та березні вже наступного року.

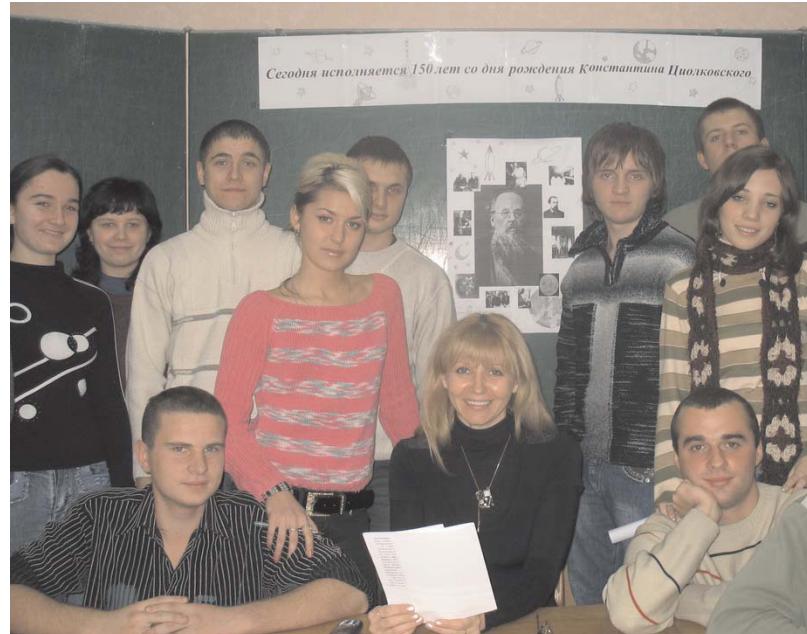
НЕ ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ, А «КРУГЛИЙ СТІЛ», приурочений ювілею найбільшого супротивника земного тяжіння

Якщо переконані, що в останній тиждень перед сесією всіх студентів хвилює лише складання заліків і отримання «допуску до іспитів», то помиляєтесь. Останній тиждень – час підбиття підсумків роботи, яка тривала впродовж триместру з усіх предметів. А ось форми підбиття підсумків бувають і не зовсім звичні. Наприклад, підсумкове заняття з курсу «Українська і зарубіжна (російська) культура» у нас відбулося у форматі «круглого столу», котрий став активізацією наших знань, умінь. А тема заняття була присвячена вкладу в світову культуру і науку великого мислителя і винахідника Костянтина Едуардовича Ціолковського (1857–1935).

Він був людиною, що жила набагато попереду свого часу. Цей вчений, працюючи в галузі аеронавтики, аеродинаміки і астронавтики, першим розробив модель ракети, здатної полетіти в космос. Це його ідеї, його формули і розрахунки здійснили в 1957 р. з першим супутником оберт навколо Землі. А потім вчення основоположника космонавтики відкрило шлях в космічний простір і людині.

Ціолковській основним завданням вважав виліт людини за межі земного тяжіння, і, мабуть, справедливо він може бути названий найбільшим супротивником земного тяжіння і родоначальником майбутніх зореплавців. Він досліджував проблему поведінки людського організму на висотах, в надатмосферному просторі, при прискореннях. Він докладно розробив проблеми життя майбутніх міжпланетних мандрівників і створення штучного супутника Землі у вигляді проміжного міжпланетного острова або станції, що повинні бути на шляху космічних рейсів.

Хоч ідея проведення такого підсумкового заняття спочатку зустріла скептицизм в декого зі студентів, але при підготовці поступово в кожного учасника почав спалаху-

вати вогник інтересу до історії життя і творчості Ціолковського, інтерес, який поступово перетворився в справжнє захоплення ідеями великого мрійника. Не зважаючи на солідний, 150-літній ювілей, особистість і відкриття Ціолковського допомагають нинішній молоді переконатись в її науковому потенціалі.

**Вадим СОБЧУК, студент групи ЕП-06,
Любов КАДОЧНИКОВА, старший викладач
кафедри культурології, мистецтва і дизайну**

Редакція:

**Т. Б. Буяльська
(головний редактор)**

**I. П. Зянько
(редактор)**

**П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)**

**Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)**

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свірідов,

Л. І. Волхонська,

В. Г. Лисенко,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:
внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

**Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.**

**Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»**

**м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32**

**Комп’ютерна верстка — Олени Кушнір
Тетяни Крикливої**

Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 21.12.2007 р. Формат 29,7×42 1/2

Наклад 625 прим. Зам. № 2007-176.

Віддруковано у комп’ютерному інформаційно-видавничому центрі ВНТУ

**м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59**

Вчимось оригінально